

Finland tur retur

Allerede for flere år siden begyndte jeg i det små at kigge efter en ny hunkat – i starten var det bare noget med at surfe rundt og kigge, men senere blev det mere seriøst. For et par år siden var jeg i Tyskland og få parret og desværre beholdt jeg ikke selv noget fra det kuld, men jeg var meget interesseret i at få en hunkat fra nogle af de linier. Derfor foregik min søgen primært i Tyskland og Holland, og en dag var ”parringen” der på en hunkat efter nogle af de linier jeg søgte. Jeg kontaktede opdrætteren, som jeg kendte i forvejen, og blev skrevet op til en hunkat og krydsede fingre.

Kort tid efter sad jeg en dag og surfeede på nogle finske hjemmesider og forelskede mig i en blå orientaler hun. Hun var simpelthen noget af det smukkeste – og hun skulle parres snart stod der. Nu var jeg jo skrevet op i Holland, men jeg skrev nu alligevel til Finland for at høre hvem hunkatten skulle parres med – min lyst til at få en killing derfra blev ikke mindre da jeg hørte hvem hankatten var. Jeg skrev dog, som sandt var, at jeg var skrevet op et andet sted efter nogle linier jeg havde været på udviklig efter i lang tid.

Det viste sig sjovt nok, at opdrætteren jeg havde kontaktet, længe havde luret på at kontakte mig for en killing, og vi blev enige om lige at holde kontakten det næste stykke tid. Jeg fik arrangeret min egen parring som skulle foregå med en dejlig svensk orientaler han, og Mia, som den finske opdrætter hed, var meget interesseret i en killing fra den parring.

I mellemtiden var Mias hunkat blevet parret og var også gravid. Så fødte den hollandske hunkat – et kuld med flest hanner og en enkelt hunkat... med halefejl. Altså gik den plan i vasken og jeg skrev derfor til Mia med det samme, at nu var jeg for alvor interesseret i en af hendes killinger. Ventetiden føltes uendelig lang, men endeligt kom der en mail med billede

– der var født 6 dejlige killinger. 3 hunner og 3 hanner – alle orientalere. Og alle var henholdsvis spottede og tickede. Nu var det egentligt en ensfarvet kat jeg havde haft i tankerne, men en ticked ville da også være ok tænkte jeg. Men som killingerne udviklede sig, stod det hurtigt klart, at den tickede var den dårligste af hunnerne, og jeg forelskede mig i stedet i en af de spottede. FIN*Silvanest Hetheren, OSH n24 hed hun og jeg modtog en masse billeder, hvor hun var lige dejlig på dem alle sammen.

I mellemtiden fik jeg selv killinger, og Mia og jeg blev enige om, at det ville være smart, at hun kom og afleverede Hetheren (som dog hurtigt blev omdøbt til i daglig tale at hedde Sweetie), for så kunne hun jo komme til at se mine killinger, som på det tids punkt ville være 5 uger. Hvis hun så skulle have en af dem så ville jeg så tage over med den, når den tid kom. Som sagt så gjort og i marts oprandt dagen endelig, hvor jeg skulle se Sweetie for første gang. Jeg blev forsket på stedet – en sødere, dejlige re og smukkere kat fandtes i mine øjne næsten ikke.

Nå, men Mia kiggede på mine killinger og faldt for drengen, som vi hele tiden havde regnet med var den, hun skulle have. Nu er 5 uger jo ikke den bedste alder at se killinger i, og i perioden efter Mia var taget hjem igen udviklede han sig enormt godt. Hans ører voksede og voksede og Mia blev mere og mere spændt på at få ham hjem.

Jeg besluttede mig for, at når jeg nu alligevel skulle til Finland, så kunne det være morsomt at gøre det i forbindelse med en udstilling, så jeg kunne få set nogle katte deroppe. Og så kunne jeg jo tage min Kirsty (CH &

GIP Kirsty v.d. Grünstiege OSH h) med derop, så hun kunne få de sidste certifikater til EP. Så jeg meldte hende og min hankilling til udstilling og ringede til det flyselskab, hvor jeg havde købt billet for at booke plads i kabinen til mine 2 katte. ÆV – det vidste sig at jeg IKKE måtte have 2 katte med i kabinen – ikke engang selv om de var i samme kasse, så nu var gode råd dyre. Jeg snakkede med et par andre opdrættere og besluttede mig for at booke plads i cargo til den ene af mine katte (det var jo kun den ene vej, for hjemad skulle jeg jo kun have Kirsty med). Nå, men i løbet af samtalen blev jeg spurgt om målene på min transportkasse. Da jeg ikke var sikker på, at nogle af mine kasser var godkendt til fly, havde jeg planlagt at købe en ny, og damen i flyselskabet sagde, at så kunne jeg bare ringe igen med målene, når jeg havde fået købt en.

2 uger inden afrejse ringede jeg med målene på min nye transportkasse, men til min overraskelse fik jeg at vide, at jeg skulle ringe igen dagen efter for at bekræfte. Det måtte jeg jo så gøre, men stor var min skuffelse, da jeg dagen efter fik at vide, at det fly, jeg skulle med, ikke havde opvarmede fragtrum og derfor ikke tog dyr med i Cargo. * Kunne de da for poker ikke have fortalt mig, at det var en umulighed, allerede første gang jeg ringede!!

Nå, men jeg fik meldt Kirsty fra udstillingen igen og planlagde afrejse med kun min killing.

* Red. bem. Læs mere om katte og flyrejser i Kattemagasinet nr. 2-2007 side 26

Endelig oprandt dagen, hvor jeg skulle af sted. Jeg havde lånt en transporttaske, og killingen "Jameel" blev pakket i den, og så drog jeg af sted mod Finland. Først med tog fra Horsens til Kastrup og derefter med fly til Helsinki, hvor Mia bor.

Jameel trygt i sin rejsetaske

Sådan en togrejse med en kat er faktisk meget morsom – der er ikke grænser for, hvor snakkesalige folk bliver, når de opdager, man har en kat med i tasken, og kommentarer som "Guuud – jeg troede det var et barn, der kom med de lyde" og "Sikke store ører den har – skal den se sådan ud" kom der mange af lige i starten af turen. Ho-

vedpersonen selv tog det nu ganske roligt – han faldt hurtigt til ro og lagde sig til at sove, og først da vi skulle skifte tog, blev han igen urolig.

På flyveturen var det kun under op- og nedstigningen at han var urolig – men ikke han har haft lidt trykken for ørene ligesom vi andre ?

Mia hentede os i lufthavnen, og der var heldigvis ikke ret langt til lejligheden, hvor Jameel og jeg blev installeret. Jameel tog som ventet det hele i stiv pote – straks han blev lukket ud af tasken skulle han tisse, spise, snuse lidt rund og så lege – han virkede fuldstændigt upåvirket af situationen. Vi havde meldt ham til udstilling i weekenden, men havde på forhånd besluttet, at hvis han virkede utryg ved situationen, så skulle han "abses". Men han var en dej lille fyr, der slet ikke lod til at bekymre sig om noget som helst.

På udstillingen lagde han sig bare til at sove i buret, bortset lige fra de første par timer, hvor alle jo skulle hen for at se på ham. Folk er jo nysgerrige, når der sådan kommer en ny import til landet.

Piltoft's Jameel OSH n

Sweetie's bror, Silvanest Hador OSH b 24, NOM begge dage

Sweetie's søster, Silvanest Hisimé OSH n 24

Miraculix av Karitzy BAL d 21

GIP Kattilan Twinkletoes OSH a

Silvanest Eledhwen OSH a

Udstillingen var ikke så stor, og efter finsk målestok var mængden af kategori IV katte ikke så voldsom. Men jeg talte i alt 49 kategori IV katte om lørdagen – af disse var 34 orientalere, 2 Peterbald, 1 Orientalsk Langhår, 2 Seychellios og kun 10 siameser!!

Skazki Henrietta OSH a02

I killingeklassen var der ikke mindre end 12 killinger tilmeldt, så der var hård konkurrence. Jameel var vist lidt for ekstrem til dommernes smag, så han blev ikke nomineret, men vi var nu godt tilfredse alligevel – han tog det hele så fint. I stedet var det en smuk harmonisk sorticked killing der vandt om lørdagen. Af ungdyr var det endnu en sorticked nemlig Kattilan Hi Time Hustler, JW – en af de smukkeste katte jeg længe har set. Han gjorde virkelig et stor indtryk på mig.

Kattilan Hi Time Hustler OSH n 25,
BIS 6-10 begge dage

Han var oppe imod Mias chokolade-spottede ungdyr Silvanest Hador, som er en kuldbor til min egen Sweetie. Ved de voksne var det igen en af Mias katte der løb af med sejren – en blåmasket hankat (Silvanest Fidelio) der måske ikke har de største ører, men som til gengæld har en fantastisk profil og en dejlig udstråling på sce-

nen. Box var en smuk brunmasket hunkat ved navn Kelmikerhon Tummaa Magiaa, JW SIA n. Også i kastratrækken var der nogle smukke katte, men for Mia var det en rigtig god dag, og hendes kastrathan EP Silvanest Amadas, DSM SIA b blev BIS og Box var en hunkastrat ejet af Mias veninde - en ebony ved navn EC Sultsinan Satumaa OSH n.

Sultsinan Satumaa OSH n

Om søndagen var 55 tilmeldte kategori IV katte: 6 Balinesere, 2 Orientalsk Langhår, 31 Orientalere, 1 Peterbald, 1 Seychellios og 14 Siamesere.

De fleste af resultaterne var de samme som om lørdagen, dog var killingen denne gang en blå orientaler han Kattilan Starfighter

Som I kan fornemme, så var der stor overvægt af orientalere, så alene på den måde var det lidt anderledes end på en dansk udstilling, hvor der jo oftest er flest siamesere.

Burene var lidt anderledes og de var faktisk beskidte, da vi kom om morgenen, så de lignede nogle der havde stået i hallen siden sidste udstilling! En af burrækkerne indeholdt nogle små teltlignende bure – de så lidt specielle ud, så dem var jeg henne og nærstudere. Det viste sig, at det er

Privatejet bur placeret i speciel burrække.
Katten i buret er CIP Black-Belle's Craberry

bure som folk selv bringer med på udstillingen – man skal bare give besked om det ved tilmeldingen, for så bliver man placeret i denne specielle burrække. Jeg kan godt se det smarte i at katten er i et bur den kender på forhånd, men publikumsmæssigt ved jeg ikke lige, hvad jeg skal synes – nogle af dem var svære at se ind i fordi de var lidt mørke og jo havde plastic som ”ruder”.

Bortset fra disse ting, ja så var udstillingen meget lig en dansk udstilling.

De 2 udstillingsdage fløj af sted, og det var selvfølgeligt rigtig hyggeligt at hilse på en masse af de opdrættere jeg indtil da kun havde stiftet bekendtskab med via deres hjemmesider. Om søndagen var der rigtig stemning, da der kom sms'er med resultater fra SW i Sverige – indtil flere finsk opdrættere katte havde klaret sig flot, så der var jo jubel.

Kattilan Starfighter OSH a,
BIS 3-6 søndag

Silvanest Amadas SIA b, BIS kastrat begge dage

Kelmikerhon Tummaa Magia, JW SIA n (forrest)
Kelmikerhon Salonkileijona SIA a (bagerst)

Pinokin Halo SIA n 21, NOM lørdag

Silvanest Fidelio SIA a, BIS voksen begge dage

Jeg havde arrangeret at holde et par dages ferie i Finland og skulle derfor først hjem om onsdagen. Mandag var vi (Mia, Mias veninde og jeg) ude og besøge Mias mor der havde et sommerhus helt ude i ødemarken (sådan føltes det i hvert fald) – der fik jeg lejlighed til at stifte bekendtskab med en ægte finsk sauna med damp og blod-cirkulationsøgning ved hjælp af nogle grene med blade som man dasker sig selv med (en lidt speciel oplevelse må jeg sige) og efterfølgende dukkert i en kold sø (sjovt nok var jeg snotforkølet, da jeg kom hjem). Om aftenen grillede vi og så tog vi tilbage til byen – og hele

tiden blev der jo snakket om vores yndlingsemner nemlig katte. Om tirsdagen var vi rundt og se lidt af Helsinki og ude og se et gammelt fort og i det hele taget hygge os (også den dag fik vi selvfølgeligt snakket kat). Med denne her hobby kommer man jo efterhånden lidt rundt i verden, men som oftest ser man bare endnu en udstillingshal – jeg kan dog godt anbefale at man – hvis man har muligheden – også arrangerer et par dages ferie de steder, hvor man nu tager hen. Jeg havde i hvert fald et par fantastiske dage, og håber jeg en anden gang får muligheden for at komme til

Finland – landet med de tusinde søer (jeg så vist en 5-6 stykker) og med de mange flotte katte.

Trine Piltoft
www.pilofts.dk

Se også billeder på næste side